

Sygnatura akt II K 9/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27-04-2016 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Elżbieta Kwaśniewska

Protokolant: st. sek. sądowy K. D.

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kaliszu M. P.

po rozpoznaniu w dniach 4. 04.2016 r. , 27.04.2016 r.,

sprawy: **J. K. (1)**, syna M. i M. z domu B., ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 11.10.2015 r. w miejscowości Ż., gm. G., znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,63 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował pojazdem mechanicznym m-ki D. (...) o nr rej. (...) w strefie ruchu lądowego, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej skazanym prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Kaliszu w sprawach II K 149/11 oraz II K 1043/13 za jazdę pojazdami mechanicznymi w stanie nietrzeźwości.

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

1. oskarżonego **J. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym, iż przyjmuje, że był wcześniej skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu w sprawie II K 1043/13 za czyn z art. 178a§4 kk , tj. przestępstwa z art. 178a § 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk przy zastosowaniu art. 37a kk wymierza oskarżonemu karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 (dwudziestu pięciu) godzin miesięcznie,
2. na podstawie art. 42 § 3 i 4 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego dożywotnio,
3. na podstawie art. 43a § 2kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych,
4. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 11.10.2015 roku godz. 06.10 do dnia 12.10.2015 r., godz. 15.50 ,
5. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 10 października 2015 roku ok. godziny 22.00 oskarżony J. K. (1) przebywał w towarzystwie swojej matki i znajomych, m.in. W. S., z którymi spożył ok. 200 ml wódki. Około godz. 01.00 w dniu 11.10.2015 roku w miejscowości Ż. oskarżony J. K. (1) kierował samochodem D. (...) o numerze rejestracyjnym (...). W pojeździe kierowanym przez oskarżonego nie było innych osób. W pewnym momencie oskarżony stracił panowanie nad kierownicą i uderzył w płot posesji przy ul. (...) w Ż. uszkadzając trzy przęsła betonowe posesji. Po uderzeniu oskarżony wyszedł z samochodu, a na miejsce zdarzenia przyszli właściciel posesji D. J. i M. K., w obecności których oskarżony nie spożywał alkoholu. Pokrzywdzeni wezwali na miejsce patrol policji.

(dowód: częściowe wyjaśnienia oskarżonego k.22v- 23,38, k. 26-27 w zbiorze A ; zeznania świadków D. J. k. 37 , M. K. k. 37v, J. K. (2) k. 37,k.24-25 w zbiorze A , częściowe zeznania świadka W. S. k. 37v; A. A. k. 36v, M. W. k.36v-37, notatka urzędowa k. 1; protokół oględzin k. 4-6,17-18;protokół zatrzymania k. 8; protokół pobrania krwi k. 31,33; opinia sądowo-lekarska k. 41-44– dokumenty w zbiorze A).

Funkcjonariusze Komendy Miejskiej Policji w K. i zbadali trzeźwość oskarżonego przy użyciu urządzenia (...). Przeprowadzono dwa badania: o godz. 1.22 z wynikiem 0,63 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz o godz. 1.38 z wynikiem 0,63 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Ponadto od oskarżonego pobrano krew w celu zbadania zawartości alkoholu. Z pobranych próbek krwi uzyskano wyniki odpowiednio : 0,57 ‰ oraz 0,66‰. Z obliczeń przeprowadzonych przez biegłego wynika, że o godz. 01.05 w dniu 11.10.2015 r. stężenie alkoholu w jego krwi wynosiło pomiędzy 1,35 a 1,37 ‰.

(dowód: częściowe wyjaśnienia oskarżonego 22v- 23,38, k. 26-27 w zbiorze A; zeznania świadka A. A. k. 36v, M. W. k.36v-37; protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym k. 2; świadectwo wzorcowania k. 3, sprawozdania z zakresu badań alkoholu we krwi k. 29,32; protokół pobrania krwi k. 31,33; opinia sądowo-lekarska k. 41-44).

W następstwie zdarzenia oskarżony doznał obrażeń ciała w postaci drobnych ran tłuczonych z obrzękiem okolicy gładziny i powyżej w okolicy czołowej przedniej, drobnych zadrapań naskórka okolicy czołowej lewej, drobnych otarć naskórka okolicy przyusznej prawej, otarcia i stłuczenia kłębu i kciuka lewego, otarcia w części dystalnej, bocznej ramienia prawego i otarcia okolicy skroni w okolicy nad usznej prawej. Obrażenia na czole oskarżonego sugerują centralny uraz głowy , najprawdopodobniej o kierownicę.

(dowód : opinia sądowo-lekarska k. 21 w zbiorze A)

J. K. (1) ma 27 lat. Z zawodu jest operatorem wózków widłowych. Oskarżony nie pracuje, jest zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do zasiłku. Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Nie posiada majątku, utrzymuje się z zasiłku opieki społecznej. Nie leczył się odwykowo ani psychiatrycznie.

Oskarżony był skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 8 sierpnia 2013 roku w sprawie II K 361/13, m.in. za czyn z art. 53 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a także wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 15 października 2014 roku w sprawie II K 1043/13 za czyn z art. 178a § 4 kk.

(dowody: karta karna k. 35-37, odpis wyroku k. 38).

Oskarżony J. K. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że stracił panowanie nad pojazdem i uderzył w płot, a po zdarzeniu zdenerwowany i wystraszony wypił po wyjściu z samochodu zakupiony wcześniej alkohol, stracił świadomość, którą odzyskał, gdy był wieziony do szpitala .

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego złożonym na rozprawie w części dotyczącej czasu i miejsca spożywania przez niego alkoholu. Wyjaśnienia te są całkowicie sprzeczne z treścią rzeczowych i uzupełniających się zeznań obiektywnych świadków D. J. i M. K., którzy nie potwierdzili, by oskarżony w ich obecności, bezpośrednio po zdarzeniu, spożywał jakikolwiek alkohol. Żaden z dokumentów w aktach sprawy ani treść zeznania funkcjonariuszy nie wskazują, by w samochodzie lub jego pobliżu znajdowała się butelka po alkoholu, który oskarżony miał tam spożywać. Także zasady doświadczenia życiowego wskazują, że czas jaki upłynął od uderzenia w płot do momentu pojawienia się pierwszych osób, wliczając w to czas potrzebny do opuszczenia przez oskarżonego samochodu, był zbyt krótki , by J. K. mógł w nim wypić alkohol.

Świadkowie obecni na miejscu po zdarzeniu podali, że oskarżony mówił im, że kierującym pojazdem był jego kolega, który uciekł. Na podobną, zmienną relację oskarżonego wskazywali także w swoich zeznaniach funkcjonariusze policji, którzy podjęli interwencję w tej sprawie. Zeznania świadków A. A. i M. W. były jasne w treści. Okoliczność,

iz świadkowie ci nie pamiętali szczegółów zdarzenia nie umniejsza wiarygodności ich zeznań. Jest bowiem rzeczą naturalną, że ze względu na upływ czasu oraz ilość interwencji dokładność relacji tych osób mogła być ograniczona.

Twierdzenia oskarżonego, iż stracił przytomność nie znajdują poparcia w pozostałym materiale dowodowym, a zwłaszcza w zeznaniach obecnych na miejscu świadków, z którymi J. K. (1) rozmawiał. Jako wiarygodne i jasne w treści oceniono zeznania świadka J. K. (4), które uzupełniają relacje pozostałych świadków obecnych na miejscu bezpośrednio po zdarzeniu.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, iż wieczorem poprzedniego dnia spożywał alkohol, bowiem zostało to potwierdzone zeznaniami świadka W. S.. Zeznania tego świadka, co do ilości spożytego wspólnie z oskarżonym alkoholem, pozostają w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego w tym zakresie. Trzeba jednak zauważyć, iż oskarżony nie był konsekwentny w określeniu ilości alkoholu, jaki spożył. Jego wyjaśnienia złożone przed Sądem, w których wskazywał na znacznie mniejszą ilość wypitego alkoholu nie są przekonywujące i stanowią w ocenie Sądu realizację przyjętej linii obrony. Do protokołu pobrania krwi oskarżony podał, że spożył 200 ml wódki o godz. 22.00 i tę wersję biegły sporządzający opinię z dnia 29.12.2015 roku uznał za najbardziej prawdopodobną. Biorąc pod uwagę okoliczność, iż biegły przy opiniowaniu opierał się na nie budzących wątpliwości wynikach badań na alkosensorych i badaniach krwi opinię należy uznać za kompletną i fachową.

Brak jest podstaw do zakwestionowania wyników badań trzeźwości oskarżonego przeprowadzonych przez policjantów, prawidłowości pobrania do badań krwi i sporządzonych na ich podstawie ekspertyz oraz retrospektywnej opinii biegłego. Opinie załączone do sprawy zostały sporządzone profesjonalnie i rzetelnie, cechuje je kompletność oraz logiczny sposób rozumowania i czytelność wniosków.

Zgromadzone dokumenty zostały wydane przez uprawnione organy, w zakresie ich kompetencji i nie zostały zakwestionowane przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony materiał dowodowy pozwolił na stwierdzenie, iż oskarżony J. K. (1) kierując w dniu 11.10.2015 roku samochodem osobowym D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) po drodze publicznej, w strefie ruchu lądowego, będąc w stanie nietrzeźwości 0,63 mg/l swoim działaniem zrealizował znamiona czynu określonego w

art. 178a § 4 kk, bowiem działania tego dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 15 października 2014 roku (sygn. II K 1043/13) za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie pod wpływem środka odurzającego.

Sąd dokonał zmiany opisu czynu zarzucanego oskarżonemu w akcie oskarżenia w stosunku do czynu ostatecznie przypisanego, bowiem w myśl art. 107 § 4 kk wyrok wskazany w opisie czynu zarzucanego o sygn. II K 149/11 uległ zatarciu.

Oskarżony J. K. swoją umyślnością obejmował zarówno kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, jak również fakt, iż był uprzednio karany za czyn art. 178a § 1 i 4 kk. W związku z tym oskarżony zrealizował znamiona przestępstwa prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w typie kwalifikowanym, tj. czynu określonego w art. 178a § 4 kk.

W ocenie Sądu stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jest spory. Oskarżony swoim zachowaniem stworzył realne zagrożenie dla bezpieczeństwa innych użytkowników drogi i doprowadził do zdarzenia drogowego.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd, stosując art. 37a kk wymierzył oskarżonemu J. K. (1) karę 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 godzin miesięcznie. Wymierzona kara jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego i będzie karą wystarczająco dotkliwa. Jako okoliczność łagodzącą przy jej wymiarze Sąd uznał to, iż do zdarzenia doszło w godzinach nocnych.

Za okoliczność obciążającą uznał natomiast wcześniejszą karalność oskarżonego za inne przestępstwa niż to, za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu w sprawie o sygn. akt II K 1043/13.

Wobec oskarżonego J. K. orzeczono na zasadzie art. 42 § 3 i 4 kk obligatoryjny dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Oskarżony, zważywszy na uprzednią karalność, należy do sprawców niepoprawnych i jego całkowite wyeliminowanie z uczestnictwa w ruchu drogowym jest w pełni uzasadnione.

Nadto Sąd zobowiązał oskarżonego do uiszczenia świadczenia pieniężnego w kwocie 10 tysięcy zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Ustalając wysokość tego świadczenia w dolnej granicy Sąd miał na względzie sytuację finansową oskarżonego.

Zgodnie z art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności okres rzeczywistego zatrzymania w sprawie od dnia 11.10.2015 roku godz. 06.10 do dnia 12.10.2015 roku godz. 15.50.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych uznając, że wobec braku dochodów oskarżonego, obowiązek zapłaty wysokiego świadczenia na rzecz Funduszu będzie dla oskarżonego wystarczająco dotkliwy.